

กาลเวลากับผ้าเขียนเทียน/ สิริกร นามลาบุตร

#ผ้าเขียนเทียน

ผ้าเขียนเทียนเป็นอัตลักษณ์ของชนเผ่าม้ง ซึ่งมีมานานมาก และนับว่าเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จนถึงปัจจุบัน

ภูมิหลังของผ้าเขียนเทียน เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีมาแล้วมีคนนำขี้ผึ้งมาจากในป่านำมาต้มให้ละลายแล้วใช้ปากกาเขียนเทียนที่ทำขึ้นมาโดยเฉพาะเขียนลวดลายเป็นเส้นตรงลงบนผ้า เมื่อเขียนลวดลายตามต้องการแล้วก็มีการนำเศษผ้าย้อมสีต่างๆ มาเย็บเต็มสีเส้นให้ลวดลายของผ้าและนำมาย้อมครามและล้างขี้ผึ้งออกเกิดเป็นลวดลายต่อมาจึงมีชนเผ่าในอดีตรู้วิธีสร้างลวดลายให้แก่เสื้อผ้าของตนโดยใช้ขี้ผึ้งต้มและใช้ไม้ไผ่ตีปลายด้วยโลหะมาจุ่มขี้ผึ้งขีดเขียนลวดลายที่เป็นลวดลายของตนเองที่คิดสร้างสรรค์ขึ้นเองเผยแพร่ไปทั่วชนเผ่า ส่งผลให้ผ้าเขียนเทียนเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน

วิธีการทำผ้าเขียนเทียน

การเขียนเทียน มีลักษณะคล้ายการทำผ้าบาติก โดยใช้อุปกรณ์แห่งเล็กๆ ทำจากไม้กับทองแดงที่เรียกว่า หลาจัง จุ่มลงบนเทียนหรือขี้ผึ้งร้อนๆ แล้วนำมาวาดลวดลายบนผ้าไยกัญชง หรือผ้าฝ้ายที่เตรียมไว้เมื่อเสร็จแล้วก็จะนำผ้าไปย้อมเย็นด้วยสีน้ำเงินธรรมชาติจากต้นกั้ง (หรือต้นหอมที่ให้สีน้ำเงิน) เมื่อผ้าทั้งผืนเป็นสีน้ำเงินเข้มตามต้องการแล้วจึงนำผ้าไปต้มด้วยความร้อนให้เทียนละลาย ก็จะได้ผ้าสีน้ำเงินมีลวดลายเขียนเทียนเป็นสีขาวกระจายสวยงามอยู่ทั่วทั้งผืน แล้วนำไปพับอัดกลีบเป็นกระโปรง หรือนำไปปักลวดลายต่างๆ ด้วยด้ายหลากหลายสีเส้น แล้วจึงนำมาสวมใส่เป็นชุดประจำชนเผ่า

เอกสารอ้างอิง

OTOP (ออนไลน์) ผลิตภัณฑ์โอท็อปและภูมิปัญญาไทย สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2561 จาก.

www.otoptoday.com/wisdom/7644/ผ้าเขียนเทียน

<http://www.pongyeangtravel.com/article.php?id=126>